

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ! ראייה-proof ■
מקרא-key:	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ואיבעית אימא: כדבעי ליה למיעבד לא עבד, כדאמרי אינשי: לפום גמלא שיחנא.												◇	זו.
אראה בנחמה, אם לא ראיתה שהיתה מלקטת שעורים מבין טלפי סוסים בעכו, קראתי עליה מקרא זה: (שיר השירים א') אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך, אל תקרי גדיותיך אלא גיותיך.	תניא, אמר ר' אלעזר ברבי צדוק:											◇	זו.
הכניסה לו זהב - שמין אותו, והרי הוא כשוויו.	רב שמן בר אבא אמר ר' יוחנן:											◇	זו.
הזהב - הרי הוא ככלים	מיתבי:											◇	זו.
מאי לאו ככלים של כסף דפחתי?												◇	זו.
לא, ככלים של זהב דלא פחתי.												◇	זו.
א"כ ככליו מיבעי ליה												◇	זו.
זהב - הרי הוא ככלים, דינרי זהב - הרי הן ככספים	ועוד תניא: [ת"ק]											◇	זו.
במקום שנהגו שלא לפורטן - שמין אותו, והרי הן בשוויהן	רבן שמעון בן גמליאל											◇	זו.
רשב"ג אהייא?												◇	זו.
אילמא אסיפא												◇	זו.
מכלל דתנא קמא סבר: אפ"ל במקום שנהגו שלא לפורטן, הא לא נפקי												◇	זו.
זהב - הרי הוא ככלים, מאי כלים? כלים של כסף	אלא לאו ארישא, והכי קאמר: [ת"ק]											◇	זו.
הרי הוא כדינרין של זהב במקום שנהגו שלא לפורטן	רשב"ג:											◇	זו.
לא, לעולם אסיפא, ודנפקי ע"י הדחק, ובהא קמיפלגי												◇	זו.
כיון דנפקי משבחינן לה	מר סבר: [ת"ק]											◇	זו.
כיון דלא נפקי אלא ע"י הדחק לא משבחינן לה.	ומר סבר: [רשב"ג]											◇	זו.
זהב - הרי הוא ככלים, דינרי זהב - הרי הן ככספים בד"א - במקום שנהגו לפורטן, אבל במקום שנהגו שלא לפורטן - שמין אותם, והרי הן בשוויהן, דברי רשב"ג, שרבן שמעון בן גמליאל אומר: במקום שנהגו שלא לפורטן - שמין אותם, והרי הן בשוויהן.	איבעית אימא: כולה רשב"ג היא, וחסורי מיחסרא והכי קתני:											◇	זו.
מ"מ ככליו מיבעי ליה												◇	זו.
קשיא.												◇	זו.
איבעית אימא: הכא במאי עסקינן - בדהבא פריכא.												◇	זו.
בממלא.	רב אשי:											◇	זו.
בשמים של אנטוכיא - הרי הן ככספים.	רבי ינאי:											◇	זו.
גמלים של ערביא, אשה גובה פרנא מהם.	רבי שמואל בר נחמני אמר רבי יוחנן:											◇	זו.
הני תותבי דבי מכסי, אשה גובה פרנא מהם.	רב פפי:											◇	זו.
הני שקי דרודיא ואשלי דקמחוניא, אשה גובה פרנא מהן.	ואמר רב פפי:											◇	זו.
מריש הוה אמינא: הני ארנקי דמחוזא, אשה גובה פרנא מהם, מאי טעמא? אסמכתייהו עלייהו, כיון דחזאי דשקלי להו ונפקי, וכי משכחי ארעא זבני בהו, אמינא: אסמכתייהו אארעא הוא.	רבא:											◇	זו.
המשיא את בתו סתם - לא יפחות לה מחמשים זוז.												◇	זו.
פסק להכניסה ערומה, לא יאמר הבעל כשאכניסנה לביתי אכסנה בכסותי, אלא מכסה ועודה בבית אביה.												◇	זו.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◼ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ◼ ראייה-proof
מקרא-key:	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator										
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכן המשיא את היתומה - לא יפחות לה מחמשים זוז											◼	◇
אם יש בכיס - מפרנסין אותה לפי כבודה.											◼	◇
חמשים זוזי פשיטי.	אביי:										◼	◇
ממאי?											^	
אם יש בכיס - מפרנסין אותה לפי כבודה	מדקתני סיפא:										◼	!
מאי כיס?	ואמרין:										^	!
ארנקי של צדקה	רחבה:										!	!
ואי סלקא דעתין חמשים זוזי ממש, אם יש בכיס כמה יהבינן לה? אלא שמע מינה: חמשים זוזי פשיטי.											!	
יתום ויתומה שבאו להתפרנס, מפרנסין את היתומה ואחר כך מפרנסין את היתום, מפני שהאיש דרכו לחזור על הפתחים, ואין אשה דרכה לחזור.	ת"ר:										◼	◇
יתום ויתומה שבאו לינשא, משיאין את היתומה ואחר כך משיאין את היתום, מפני שבושתה של אשה מרובה משל איש.											◼	◇
יתום שבא לישא, שוכרין לו בית ומציעין לו מטה וכל כלי תשמישו, ואחר כך משיאין לו אשה, שנאמר: (דברים ט"ו) די מחסורו אשר יחסר לו, די מחסורו - זה הבית, אשר יחסר - זה מטה ושלחן, לו - זו אשה, וכן הוא אומר: (בראשית ב') אעשה לו עזר כנגדו.	ת"ר:										◼	◇
די מחסורו - אתה מצווה עליו לפרנסו, ואי אתה מצווה עליו לעשרו אשר יחסר לו - אפילו סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו.	תנו רבנן:										◼	◇
אמרו עליו על הלל הזקן, שלקח לעני בן טובים אחד סוס לרכוב עליו ועבד לרוץ לפניו פעם אחת לא מצא עבד לרוץ לפניו, ורץ לפניו שלשה מילין.											○	◇
מעשה באנשי גליל העליון, שלקחו לעני בן טובים אחד מציפורי ליטרא בשר בכל יום.	תנו רבנן:										○	◼
ליטרא בשר מאי רבותא?											;	
ליטרא בשר משל עופות.	רב הונא:										!	
ואיבעית אימא: בליטרא בשר ממש.											!	
התם כפר קטן היה, בכל יומא הוה מפסדי חיותא אמטולתיה.	רב אשי:										!	
ההוא דאתא לקמיה דרבי נחמיה											○	◇
במה אתה סועד?	אמר ליה: [רבי נחמיה]										○	◇
א"ל: בבשר שמן ויין ישן.											○	◇
רצונך שתגלגל עמי בעדשים?	[רבי נחמיה]										○	
גלגל עמו בעדשים ומת, אמר: אי לו לזה שהרגו נחמיה	[רבי נחמיה]										○	
אדרבה, אי לו לנחמיה שהרגו לזה מיבעי ליה											;	
אלא, איהו הוא דלא איבעי ליה לפנוקי נפשיה כולי האי.											!	◇
ההוא דאתא לקמיה דרבא											○	◇
במה אתה סועד?	אמר לו: [רבא]										○	◇
אמר לו: בתרנגולת פטומה ויין ישן.											○	◇
ולא היישת לדוחקא דציבורא?	אמר ליה: [רבא]										○	
א"ל: אטו מדידהו קאכילנא? מדרחמנא קאכילנא											○	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה O	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ? שאלה-question ^ תירוץ-answer! ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

כתובות-מציאת האשה		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
(תהלים קמ"ה) עיני כל אליך ישברו ואתה נותן להם את אכלם בעתו, בעתם לא נאמר אלא בעתו - מלמד, שכל אחד ואחד נותן הקב"ה פרנסתו בעתו.	דתניא:											○
אדחכי אתאי אחתיה דרבא דלא חזיא ליה תליסרי שני, ואתאי ליה תרנגולת פטומה ויין ישן												○
מאי דקמא?	אמר: [רבא]											○
נענתי לך, קום אכול.	אמר ליה: [רבא]											○
אין לו ואינו רוצה להתפרנס, נותנין לו לשום הלואה וחוזרין ונותנין לו לשום מתנה, דברי רבי מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]											○
נותנין לו לשום מתנה וחוזרין ונותנין לו לשום הלואה.	חכמים:											○
לשום מתנה הא לא שקיל												?
לפתוח לו לשום מתנה.	רבא:											!
יש לו ואינו רוצה להתפרנס, נותנין לו לשום מתנה וחוזרין ונפרעין ממנו.												○
חוזרין ונפרעין הימנו, תו לא שקיל												?
לאחר מיתה.	רב פפא:											!
יש לו ואינו רוצה להתפרנס - אין נזקקין לו, אין לו ואינו רוצה להתפרנס - אומרים לו הבא משכון וטול, כדי שתזות דעתו עליו.	רבי שמעון:											○
(דברים ט"ו) העבט - זה שאין לו ואינו רוצה להתפרנס, שנותנים לו לשום הלואה וחוזרין ונותנין לו לשום מתנה, תעביטנו - זה שיש לו ואינו רוצה להתפרנס, שנותנין לו לשום מתנה וחוזרין ונפרעין הימנו לאחר מיתה, דברי ר' יהודה	ת"ר: [רבי יהודה]											○
יש לו ואינו רוצה להתפרנס - אין נזקקין לו, ואלא מה אני מקיים תעביטנו? דברה תורה כלשון בני אדם.	חכמים:											○
מר עוקבא הוה עניא בשיבבותיה, דהוה רגיל כל יומא דשדי ליה ארבעה זוזי בצינורא דדשא. יום אחד אמר: איזיל איחזי מאן קעביד בי ההוא טיבותא. ההוא יומא נגהא ליה למר עוקבא לבי מדרשא, אתיא דביתתו בהדיה, כיון דחזויה דקא מצלי ליה לדשא נפק בתרייהו, רהוט מקמיה עיילי לההוא אתונא דהוה גרופה נורא, הוה קא מיקליין כרעיה דמר עוקבא, אמרה ליה דביתתו: שקול כרעיך אותיב אכרעאי. חלש דעתיה, אמרה ליה: אנא שכיחנא בגויה דביתא ומקרבא אהניתי.	[מר עוקבא]											○
ומאי כולי האי?												?
נוח לו לאדם שימסור עצמו לתוך כבשן האש ואל יליבין פני חברו ברבים	דאמר מר זוטרא בר טוביה אמר רב, ואמרי לה אמר רב הונא בר ביזנא אמר ר"ש חסידא, ואמרי לה א"ר יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי:											!
מנא לך?												^
מתמר, דכתיב: (בראשית ל"ח) היא מוצאת.												!
מר עוקבא הוה עניא בשיבבותיה, דהוה רגיל לשדורי ליה ארבע מאה זוזי כל מעלי יומא דכיפורא. יומא חד שדרינהו ניהליה ביד בריה	[מר עוקבא]											○
אתא אמר ליה: לא צריך.	[בריה]											○
מאי חזית?	אמר: [מר עוקבא]											○
חזאי דקא מזלפי ליה יין ישן	[בריה]											○
מפנק כולי האי? עייפינהו ושדרינהו ניהליה.	אמר: [מר עוקבא]											○
כי קא ניחא נפשיה, אמר: אייתו לי חושבנאי דצדקה, אשכח דהוה כתיב ביה שבעת אלפי דינרי סיאנקי. אמר: זודאי קלילי ואורחא רחיקתא, קם בזבויה לפלגיה ממוניה.	[מר עוקבא]											○
היכי עבד הכי?												?

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	statement-מימרא ■ challenge-קושיא- ? question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
כתובות-מציאת האשה	מאן דאמר											
מימרא	והאמר ר' אילעאי:										◇	סז:
באושא התקינו, המבזבז - אל יבזבז יותר מחומש											◇	סז:
הני מילי מחיים, שמא ירד מנכסיו, אבל לאחר מיתה לית לן בה.											◇	סז:
רבי אבא הוה צייר זווי בסודריה ושדי ליה לאחוריה וממצי נפשיה לבי עניי, ומצלי עיניה מרמאי.	[רבי אבא]									○	◇	סז:
רבי חנינא, הוה ההוא עניא דהוה רגיל לישדורי ליה ארבעה זווי כל מעלי שבתא. יומא חד שדרינהו ניהליה ביד דביתהו	[רבי חנינא]									○	◇	סז:
אתאי אמרה ליה: לא צריך.	[דביתהו]									○		סז:
מאי הזית?	[רבי חנינא]									○		סז:
שמעי דהוה קאמרי ליה: במה אתה סועד, בטלי כסף או בטלי זהב?	[דביתהו]									○	◇	סז: